

## PROIECT DE LEGE

### privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională a personalului medical

#### CAPITOLUL I

#### Obiectul și domeniul de aplicare

##### Art. 1. – Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează:

- a) asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională a personalului medical pentru prejudicii cauzate prin acte de malpraxis, denumită în continuare asigurare de malpraxis;
- b) domeniul de aplicare a asigurării de malpraxis, limitele de aplicare, limitele de răspundere, obligațiile asiguratului, obligațiile asigurătorului, riscurile acoperite și excluderile, stabilirea și plata despăgubirilor, precum și alte elemente specifice contractului de asigurare de malpraxis.

##### Art. 2 – Definiții

Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au înțelesul prevăzut în Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății republicată, cu modificările ulterioare, Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, cu modificările și completările ulterioare, precum și următoarele semnificații:

1. asigurat – persoană fizică din categoria personalului medical, titulară a interesului asigurat; atunci când asiguratul este și contractant, termenul de contractant este înțeles ca făcând parte din definiția asiguratului;

2. asigurător - societate de asigurare în sensul definiției prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 3-6 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare care deține autorizație de funcționare emisă în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene și/sau care este înscrisă în registrul publicat pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., precum și societățile de asigurare din state terțe care au sucursale autorizate în România de către A.S.F.;

3. contractant – persoană fizică din categoria personalului medical care îndeplinește calitatea de asigurat sau unitatea medicală și/sau de servicii farmaceutice, cu care asigurătorul încheie contractul de asigurare de malpraxis și care se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare;

4. cererea de despăgubire - solicitarea formulată de către partea prejudiciată împotriva asiguratului, pentru prima dată în perioada de asigurare, în perioada extinsă de avizare ori în perioada de descoperire, pentru acoperirea prejudiciilor provocate de asigurat printr-un act de malpraxis săvârșit în perioada de asigurare, în perioada retroactivă;

5. contract de asigurare de malpraxis – contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă profesională a personalului medical, pentru prejudiciile cauzate prin acte de malpraxis;

6. despăgubire - suma pe care o achită asigurătorul în cazul producerii evenimentului asigurat, în conformitate cu condițiile contractului de asigurare de malpraxis;

7. distribuitor - persoanele prevăzute la art. 3, pct. 6 și 7 din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare;

8. eveniment asigurat – formularea, pentru prima dată în perioada de asigurare, a unei cereri de despăgubire împotriva asiguratului pentru prejudicii cauzate prin acte de malpraxis;

9. limita de răspundere - răspunderea maximă asumată de asigurător în baza contractului de asigurare de malpraxis;

10. malpraxisul - culpa profesională săvârșită în exercitarea actului medical sau medico-farmaceutic, generatoare de prejudicii asupra pacientului și implicând răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice.

11. perioada de asigurare - perioada de valabilitate prevăzută în contractul de asigurare de malpraxis în care se poate produce evenimentul asigurat;

12. perioada extinsă de avizare - perioada prevăzută în contractul de malpraxis în continuarea perioadei de asigurare, în care pot fi notificate asiguratorului cereri de despăgubire înregistrate pentru prima dată în perioada asigurată, pentru prejudicii provocate de asigurat în legătură cu actele de malpraxis săvârșite în perioada asigurată sau în perioada retroactivă și care se acordă în cazul rezilierii, nereînnoirii sau a denunțării contractului de asigurare de malpraxis de către asigurat;

13. perioada de descoperire – perioada prevăzută în contractul de asigurare de malpraxis în care pot fi notificate asiguratorului cereri de despăgubire pentru prejudicii provocate în legătura cu acte de malpraxis săvârșite în perioada asigurată sau în perioada retroactivă și se aplică asiguratului suspendat, sau pensionat; perioada de descoperire începe să curgă de la data la care intervine cauza de suspendare, sau pensionare;

14. perioada retroactivă - perioada prevăzută în contractul de asigurare de malpraxis anterioară perioadei de asigurare în care asiguratul poate săvârși acte de malpraxis care pot genera unul sau mai multe evenimente asigurate acoperite de contractul de asigurare de malpraxis într-un interval de 36 de luni înainte de intrarea în vigoare a contractului; asigurătorii pot extinde perioada retroactivă la perioade mai mari, după caz;-

15. persoana prejudiciată – persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de malpraxis;

16. profesioniști în domeniul medical - persoane fizice, care acordă asistență medicală, în sistemul public și/sau în cel privat, într-o locație cu destinație specială pentru asistență medicală, în afara acestei locații, ca urmare a unei cereri exprese din partea persoanei sau a persoanelor care necesită această asistență ori a unui terț care solicită această asistență pentru o persoană sau mai multe persoane care, din motive independente de voința lor, nu pot apela ele însele la această asistență, și/sau în sistem de telemedicină, prevăzuți în **Anexa 1** la prezenta lege, precum:

a) medici cu specialități chirurgicale, medicale și paraclinice, medicină de familie, medicină generală, medici legisti, stomatologi etc.;

b) medici în stagii de pregătire și/sau rezidenți;

c) kinetoterapeuți, fizioterapeuți,

d) asistenți medicali, surorile medicale, infirmiere, moașe, tehnicieni dentari, biochimisti, biologi, farmaciști, asistenți de farmacie sau orice personal medical care acordă asistență medicală în baza autorizației, avizelor și licențelor de liberă practică potrivit legii.

### Art. 3. - Obligativitatea încheierii contractului de asigurare de malpraxis

(1) Profesioniștii în domeniul medical prevăzuți la art. 2 pct. 16 au obligația să încheie contracte de asigurare de malpraxis, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Lista profesioniștilor în domeniul medical care au obligația încheierii unui contract de asigurare de malpraxis prevăzută în Anexa la prezenta lege poate fi revizuită prin Ordin al Ministrului Sănătății.

(3) Contractul de asigurare de malpraxis se încheie cu valabilitate cel puțin pe teritoriul României și acoperă prejudiciile provocate de personalul medical în legătură cu serviciile acoperite prin respectivul contract de asigurare de malpraxis.

(4) Asigurarea obligatorie face parte din clasa 13 de asigurari de răspundere civilă generală astfel cum este prevăzut în Anexa nr. 1 din Legea nr. Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și cuprinde toate tipurile de tratamente medicale care se efectuează în specialitatea și competența profesională a asiguratului și în gama de servicii medicale oferite de unitățile de profil.

## CAPITOLUL II

### Dispoziții generale privind contractul de asigurare de malpraxis

#### Art. 4. - Încheierea contractului

(1) Contractul de asigurare de malpraxis se încheie pe o perioadă de cel puțin 12 luni, prin emiterea poliței sau a certificatului de asigurare de către asigurator.

(2) Plata primelor de asigurare se poate face integral sau în rate, conform acordului dintre asigurat și asigurator.

(3) Asiguratorul poate rezilia contractul în cazul în care sumele datorate de asigurat, cu titlu de primă, nu sunt plătite la termenele scadente prevăzute în contractul de asigurare de malpraxis.

#### Art. 5. – Plata în rate și perioada de grație

(1) În cazul plății primei de asigurare în rate, asiguratorul poate acorda asiguratului un termen de grație de minimum 15 zile la expirarea căruia, dacă rata nu a fost achitată contractul de asigurare de malpraxis se suspenda retroactiv, începând cu ora 24.00 a datei scadente a ratei restante, și reintră în vigoare la ora 24.00 a zilei plății dacă nu se prevede altfel prin contract.

(2) Evenimentele asigurate produse în perioada de grație sunt acoperite de către asigurator doar dacă rata de primă este achitată până la data expirării perioadei de grație, în caz contrar contractul de asigurare de malpraxis se suspendă de la data menționată la alin. (1 Art. 6. – Contractul de asigurare de malpraxis)

(1) Contractul de asigurare de malpraxis conține, cel puțin, informații cu privire la numărul și data încheierii contractului, părțile contractului, perioada de asigurare, perioada retroactivă, perioada de avizare, perioada de descoperire, limitele de răspundere, prima de asigurare, numărul ratelor, scadența ratelor, riscurile acoperite, excluderile, condițiile de acordare a despăgubirii.

(2) Nivelurile minime ale limitelor de răspundere acoperite prin contractul de asigurare de malpraxis pentru prejudicii materiale, pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același eveniment asigurat, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, sunt prevăzute în Anexa la prezenta lege .

(3) Limita răspunderii pentru întreaga perioadă asigurată se stabilește în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data încheierii contractului de malpraxis.

(4) Limitele minime de răspundere prevăzute în Anexa la prezenta lege pot fi revizuite prin Ordinul comun al Ministrului Sănătății și al Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 7. – Condiții de acordare a despăgubirii

(1) La producerea evenimentului asigurat în perioada de valabilitate a contractului, asiguratorul achită despăgubiri în limitele de răspundere stabilite în contractul de asigurare de malpraxis pentru prejudiciile suferite de pacient, cu condiția achitării primei de asigurare în cuantumul și la scadențele prevăzute în contract și sub rezerva respectării întocmai a condițiilor de asigurare și a clauzelor de extindere a riscurilor pentru care a optat suplimentar asiguratul, dacă este cazul.

(2) Despăgubirile pentru prejudicii morale și/sau materiale produse de asigurat prin acte de malpraxis se acordă în limita maximă a răspunderii asiguratorului prevăzută în contractul de asigurare de malpraxis pentru întreaga perioadă de asigurare, după caz.

(3) După fiecare despăgubire achitată de asigurator, asiguratul reîntregește limita de răspundere cel puțin la nivelul prevăzut în Anexa la prezenta lege.

(4) Despăgubirile se acordă până la valoarea limitelor de răspundere stabilite prin contractul de asigurare de malpraxis în vigoare la data producerii evenimentului asigurat, indiferent dacă actul de malpraxis a fost săvârșit în perioada de asigurare, în perioada retroactivă sau în perioada extinsă.

(5) Se consideră o serie de cereri de despăgubire toate cererile de despăgubire:

- a) pentru prejudicii multiple sau succesive produse ca urmare a unui singur act de malpraxis;
- b) pentru același prejudiciu produs ca urmare a unei serii de acte de malpraxis.

(6) Data seriei cererilor de despăgubire se consideră data la care a fost formulată prima cerere de despăgubire din seria de cereri de despăgubire; data seriei de cereri de despăgubire este în perioada de asigurare.

(7) Se consideră o serie de acte de malpraxis toate acele acte de malpraxis care au concurat la producerea unui singur prejudiciu.

(8) În cazul unei serii de acte de malpraxis se consideră ca dată a seriei, ziua în care a fost săvârșit primul act de malpraxis din seria de acte de malpraxis sau ziua în care se mai puteau lua măsuri pentru a preîntâmpina prejudiciul, în cazul producerii prejudiciului prin omisiune; data seriei de acte de malpraxis este în perioada de asigurare sau în perioada retroactivă de acoperire.

(9) Orice serie de cereri de despăgubire și/sau de acte de malpraxis este considerată un singur eveniment și se despăgubește în limita răspunderii prevăzută în contractul de asigurare de malpraxis.

(10) În caz de deces, despăgubirile se acordă succesorilor în drepturi ai pacientului care le-au solicitat.

(11) Despăgubirile se acordă indiferent de locul în care a fost acordată asistența medicală;

(12) Despăgubirile pot fi solicitate și se plătesc și către persoanele care nu au plătit contribuția datorată la sistemul public de sănătate.

Art. 8. – Modalități de încheiere a contractelor de asigurare de malpraxis

Contractul de asigurare de malpraxis poate fi încheiat:

- a) individual, de către fiecare profesionist care face parte din personalul medical;
- b) de către unitățile medicale sau de servicii farmaceutice în calitate de contractant al asigurării, pentru profesioniștii care își desfășoară activitatea în cadrul unității în calitate angajat sau colaborator.

#### Art. 9. – Încetarea contractului

(1) Contractul de asigurare de malpraxis încetează prin reziliere în caz de neplată a primelor de asigurare, respectiv prin denunțarea unilaterală de către oricare parte, cu respectarea unui termen de preaviz de cel puțin 20 de zile calculate de la data primirii notificării de către cealaltă parte.

(2) În cazul denunțării sau rezilierii contractului de malpraxis, asigurătorul restituie asiguratului partea de primă corespunzătoare perioadei pentru care și-a exercitat dreptul de denunțare, dacă nu au fost plătite sau nu datorează despăgubiri pentru evenimente asigurate produse în perioada de valabilitate a contractului.

(3) Contractul de malpraxis se poate rezilia unilateral în condițiile convenite de asigurător și asigurat prin clauzele contractuale.

(4) În cazul denunțării sau rezilierii contractului prevederile acestuia se aplică pentru toate evenimentele asigurate survenite înainte de denunțare sau reziliere, până la lichidarea definitivă a acestora.

(5) Nu se acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin acte de malpraxis săvârșite în perioada în care profesionistul nu deține autorizația de practicare a profesiei sau certificatul de atestare; perioada începe de la data comunicării către asigurat a deciziei de retragere sau suspendare sau data prevăzută în decizia respectivă de la care profesionistul nu mai este autorizat să practice, în situația în care aceasta este ulterioară comunicării respective.

(6) Contractul de asigurare de malpraxis încetează de la datele prevăzute la alin. (5), răspunderea asigurătorului, inclusiv cu privire la evenimentele asigurate continuând până la expirarea perioadei de descoperire.

### CAPITOLUL III

#### Scopul asigurării de malpraxis

#### Art. 10. – Prevederi generale și despăgubiri

(1) Asigurătorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund, în baza legii, față de terțe persoane în cazul în care se constată că au fost supuse unui act de malpraxis.

(2) În cazul producerii evenimentului asigurat, asigurătorul acordă următoarele tipuri de despăgubiri bănești pentru prejudiciile săvârșite din culpă, prin acte de malpraxis, pentru care asigurații răspund în baza legii, inclusiv ca urmare a unor vătămări corporale sau deces, față de terțe persoane:

a) daune materiale, inclusiv pierderi de venit realizate în mod obișnuit, precum și cheltuielile efectuate pentru evitarea sau limitarea prejudiciului:

(i) toate cheltuielile necesare restabilirii/ameliorării stării de sănătate a persoanei prejudiciate, inclusiv tratării traumei psihice cauzată ca urmare a vătămărilor corporale și a durerii;

(ii) cheltuielile de transport și de înmormântare a persoanei decedate și alte cheltuieli făcute până la data decesului, dacă acestea au fost consecința unui act de malpraxis medical;

(iii) sume periodice datorate persoanelor prevăzute de lege, precum, dar fără a se limita la cheltuieli cu procurarea de proteze, orteze, cărucioare, dispozitive de mers, bare de sprijin;

(iv) cheltuielile necesare acoperirii costurilor operațiilor plastice/estetice, operațiilor de microchirurgie plastică sau reparatorie pentru recuperare sau refacere sau pentru redarea funcționalității unui organ, ca urmare a unui act de malpraxis medical;

(v) costul suportat de către terțe persoane în cazul repetării unor proceduri sau investigații medicale, dacă acestea sunt consecințe ale unui act de malpraxis medical;

(vi) cheltuieli ocazionate de reparația, refacerea sau restaurarea bunurilor avariate sau cheltuielile de achiziție a unor bunuri asemănătoare ca parametri tehnici celor avariate sau distruse, inclusiv daunele rezultate din pierderea capacității de utilizare, reducerea valorii după reparație/renovare, pierderea folosinței bunurilor;

(vii) cheltuieli de renovare a spațiului locativ și/sau de adaptare a vehiculului pentru a corespunde necesităților persoanei prejudiciate în cazul în care aceasta a suferit o invaliditate permanentă.

b) daune morale - prejudicii fără caracter patrimonial, constând în atingeri aduse personalității fizice, psihice, afective și sociale, prin lezarea unui drept sau interes nepatrimonial, consecințe fără conținut economic, care nu au valoare pecuniară.

c) cheltuielile de judecată ale persoanei prejudiciate prin actul de malpraxis și ale asiguratului și cheltuielile aferente în cazul soluționării alternative a litigiului; cheltuielile de judecată sunt incluse în limita răspunderii stabilită prin contractul de asigurare de malpraxis.

d) cheltuielile cu onorariile experților medicali, acestea putând fi incluse în limita răspunderii stabilită prin contractul de asigurare de malpraxis;

e) prejudiciile ca urmare a transfuziilor de sânge, manipularea sângelui în centrele de hematologie sau băncile de sânge;

f) pentru prejudiciile ca urmare a intervențiilor chirurgicale, manopere chirurgicale, tehnici de diagnostic cu substanțe de contrast, schimbare de sex, tratamentul infertilității și sterilității; anestezie generală sau locală, a accidentelor apărute postdonare în centre de transfuzii;

g) prejudiciile aduse în condițiile practicării profesiei medicale de către asigurat cu depășirea limitelor de competență pentru care acesta este autorizat, în cazuri de urgență.

(3) În condițiile în care o situație nu se regăsește între cazurile de excludere prevăzute la art. 12, rezultă că este un caz acoperit de contractul de asigurare de malpraxis dacă sunt respectate și toate celelalte prevederi din contract.

(4) Despăgubirile se plătesc indiferent de cetățenia persoanelor vătămate sau decedate.

#### Art. 11. - Culpa comună

În situația în care persoana prejudiciată a contribuit, din culpă, la producerea prejudiciului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă; în astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

#### Art. 12. – Cazurile de excludere

Clauzele de nerăspundere prevăzute de prezenta lege sunt completate de următoarele excluderi:

a) prejudicii produse prin acte profesionale considerate prohibite în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

b) prejudicii ca urmare a unui eveniment cauzat sau provocat în mod intenționat de pacient, cum ar fi dar fără a ne limita la, sinucidere, tentativă de sinucidere;

c) prejudicii produse sau agravate din cauza necomunicării de către pacient a anumitor aspecte referitoare la starea sa de sănătate, aspecte care au avut un efect negativ asupra actului medical sau au făcut imposibilă prestarea actului medical;

d) prejudicii decurgând din operații plastice/estetice care nu sunt rezultatul unui act de malpraxis medical; asiguratul/contractantul poate opta pentru extinderea acoperirii și la aceste prejudicii și plata primei aferente acestei clauze de extindere;

e) costul de înlocuire a protezelor dentare, ca urmare a proastei realizări a acestora; asiguratul/contractantul poate opta pentru extinderea acoperirii și la aceste prejudicii și plata primei aferente acestei clauze de extindere;

f) prejudicii ca urmare a efectuării anesteziei generale ori a intervențiilor sub anestezie generală, în afara cazurilor în care acestea se efectuează în unități specializate și cu asistența de specialitate;

g) prejudicii cauzate de terorism, de război sau operațiuni de război, invazie, ocupație militară, război civil, insurecție, tulburări civile, revolte, greve, acte de vandalism, acte de sabotaj, cutremure, alunecări de teren, cataclisme, inundații, erupții vulcanice, incendii, explozii;

h) prejudicii rezultate din afectarea mediului, combustibili nucleari produși sau deșeuri radioactive sau alte surse de radiații ionizante ce angajează responsabilitatea exclusivă a unui utilizator al unei instalații nucleare;

i) prejudicii ca urmare a nerespectării de către client a instrucțiunilor de păstrare sau a posologiei medicamentelor sau a preparării unor medicamente în condiții improprii, fără a respecta dozajele prescrise de farmacolog sau prin înlocuirea neautorizată a unor substanțe componente;

j) prejudicii produse ca urmare a faptului că asiguratul se afla sub influența băuturilor alcoolice, drogurilor/narcoticelor sau substanțelor halucinogene interzise de lege, ingerate în mod voluntar.

k) prejudicii produse de contaminări radioactive sau de radiații ionizante sau de orice fel produse de aparatura medicală, folosită în investigații sau tratamente medicale precum și prejudicii produse de câmpuri magnetice sau electromagnetice;

l) prejudicii ca urmare a unor efecte adverse, complicații și riscuri în general acceptate și care sunt inerente metodelor de investigație și tratament;

m) prejudicii datorate unor deficiențe, condiții de lucru necorespunzătoare, dotării insuficiente cu echipamente de diagnostic și tratament, cu medicamente și consumabile medicale, infecții nosocomiale, vicii ascunse ale materialelor sanitare, echipamentelor și dispozitivelor medicale, substanțelor medicale și sanitare utilizate în unitatea respectivă;

n) daune morale ca urmare a lezării unor drepturi personale nepatrimoniale cum ar fi onoarea, demnitatea, reputația, numele, firma comercială prin săvârșirea de către asigurat a unor fapte încadrate ca insultă, denunțare calomnioasă, defăimare în mass-media; lipsirea de libertate în mod ilegal, violarea secretului corespondenței, divulgarea secretului profesional;

o) amenzile de orice fel;

p) pretenții de despăgubire rezultate din încălcarea dreptului de proprietate intelectuală;

q) situații ce țin de nefuncționalitatea sistemelor IT sau confidențialitatea datelor cu caracter personal;

r) acte de malpraxis/prejudicii săvârșite cu intenție de către asigurat.

s) prejudicii ce au la baza cereri de despăgubire frauduloase sau cu rea credință formulate de pacient;

t) proceduri, acte medicale, studii cu caracter experimental;

u) vătămarea sau decesul se datorează unor vicii ascunse ale echipamentului sau a instrumentarului medical sau a unor efecte secundare necunoscute ale medicamentelor administrate;

v) asistența medicală a părții vătămate sau a decedatului s-a făcut fără consimțământul acestuia însă nu atunci când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete ori a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabil, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistența;

w) orice alte acte medicale care implică răspunderea unității spitalicești, a managerilor, a producătorului aparaturii medicale, vătămarea sau decesul datorate unor vicii ascunse ale echipamentului sau a instrumentarului medical sau a unor efecte secundare necunoscute ale medicamentelor administrate;

x) prejudicii produse ca urmare a unor acte de malpraxis săvârșite în perioada în care cadrul medical a fost suspendat din profesie, cu excepția perioadei dintre data pronunțării deciziei de suspendare și data la care cadrul medical a luat la cunoștință cu privire la suspendare.

### **Art. 13.** – Clauzele de extindere a acoperirii de bază

Clauzele de extindere a riscurilor pentru care a optat asiguratul/contractantul sunt menționate în contractul de asigurare, cu specificarea primei de asigurare achitate de asigurat/contractant pentru fiecare clauză de extindere a riscului pentru care a optat; clauzele de extindere a riscurilor se acordă în limitele de răspundere prevăzute în contractul de asigurare pentru riscul de bază, indiferent de numărul clauzelor pentru care s-a optat și a sublimitelor prevăzute de aceste clauze, care nu se vor aduna ci se vor include în limita de răspundere a contractului de asigurare.

**Art.14.** Asigurătorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:

- a) prejudicii produse cu intenție de către asigurat;
- b) pentru prejudicii produse ca urmare a unor acte de malpraxis săvârșite în perioada în care cadrul medical a fost suspendat din profesie;
- c) prejudicii ce au la bază cereri de despăgubire frauduloase sau cu rea credință formulate de pacient;
- d) dacă asiguratul se află sub influența băuturilor alcoolice, drogurilor/narcoticelor sau substanțelor halucinogene interzise de lege, ingerate în mod voluntar;
- e) vătămarea sau decesul se datorează unor vicii ascunse ale echipamentului sau a instrumentarului medical sau a unor efecte secundare necunoscute ale medicamentelor administrate;
- f) asistența medicală a părții vătămate sau a decedatului s-a făcut fără consimțământul acestuia însă nu atunci când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete ori a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabil, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistență;

**Art.15.** Despăgubirile nu se recuperează de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete ori a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabil, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistență;



## CAPITOLUL IV

### Constatarea, evaluarea și acordarea despăgubirilor

#### **Art. 16. – Cererile de despăgubire**

- (1) Persoana prejudiciată poate formula o cerere de despăgubire direct asiguratorului/asiguratorilor în situația în care dorește inițierea unei proceduri amiabile.
- (2) În cazul în care asiguratul și asiguratorul sunt în imposibilitatea de a stabili data la care s-a produs evenimentul asigurat, acesta se va considera a fi avut loc la data la care persoana prejudiciată a formulat pentru prima dată în scris o cerere de despăgubire relativă la un pretins act de malpraxis săvârșit de asigurat și acoperit de contractul de asigurare de malpraxis.

#### **Art. 17. – Procedura amiabilă**

- (1) Asiguratul, persoana prejudiciată sau asiguratorul pot apela la o procedură amiabilă.
- (2) În cadrul procedurii prevăzute la alin. (1) se poate stabili cuantumul despăgubirilor prin convenție tripartită încheiată între asigurat, persoană prejudiciată și asigurator, în baza unei expertize medicale realizată de un expert medical judiciar atestat în specialitatea asiguratului/asiguraților sau de o comisie de experți care, în baza documentației complete referitoare la cauzele și împrejurările producerii prejudiciului, se pronunță cu privire la culpa asiguratului și constată existența sau inexistența actului de malpraxis.
- (3) Expertul medical judiciar sau comisia prevăzută la alin. (2) este desemnat aleatoriu, la solicitarea asiguratorului, de către organismul profesional național sau teritorial din care face parte asiguratul.
- (4) Fiecare parte implicată în procedura amiabilă are dreptul la un expert medical judiciar propriu, atestat, de pe *Tabloul experților medicali judiciari* acreditați de organismul profesional.
- (5) Procedura amiabilă, care include etapa realizării expertizei medicale a cazurilor de malpraxis este de maximum 9 luni, se finalizează în termen de maximum 1 an, cu posibilitatea de prelungire cu acordul părților și este confidențială până la momentul acțiunii în instanță; în cazul în care confidențialitatea este încălcată posibilitatea de încheiere a unei convenții tripartite în procedură amiabilă încetează.
- (6) Procedura amiabilă prevăzută de prezentul articol nu împiedică asiguratul să se adreseze direct instanței de judecată.
- (7) Cuantumul despăgubirilor se stabilește fie prin convenție tripartită conform prezentului articol sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive, în caz de neînțelegere între părți.

#### **Art. 18. – Dreptul la acțiune**

- (1) Dreptul la acțiune pentru actele de malpraxis se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii prejudiciului sau de la data la care partea prejudiciată a cunoscut sau trebuia să cunoască atât prejudiciul, cât și persoana responsabilă de producerea acestuia, cu excepția faptelor ce constituie infracțiuni.
- (2) În cazul înaintării unei acțiuni în instanța de judecată privind un act de malpraxis, drepturile persoanelor prejudiciate se exercită direct împotriva asiguratorului/asiguratorilor cu obligativitatea chemării în calitate de intervenient forțat a asiguratului; sau a asiguratorului/asiguratorilor și a asiguratului care răspunde pentru prejudiciul ce depășește valoarea asigurată prin contractul de asigurare.

## **CAPITOLUL V**

### **Obligațiile distribuitorilor și ale asiguratului/contractantului**

#### **Art. 19. – Obligațiile asiguratorului**

(1) Despăgubirile se plătesc de către asigurator nemijlocit persoanelor prejudiate sau moștenitorilor acestora în termen de maximum 30 de zile de la semnarea convenției tripartite prevăzută la art. 15 alin. (2) sau de la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești.

(2) Despăgubirea achitată nu va putea depăși limitele de răspundere stabilite în contractul de asigurare.

#### **Art. 20. – Alte obligații ale distribuitorilor**

(1) Distribuitorii notifică asiguratul sau contractantul cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității contractului.

(2) Distribuitorii notifică asiguratul sau contractantul cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de plata prevăzut la art. 5 alin. (1).

#### **Art. 21. – Obligațiile asiguratului/contractantului**

(1) Contractantul este obligat la plata primei de asigurare.

(2) Dovada plății primelor de asigurare revine contractantului înscrisul constatator fiind chitanța, dispoziția de plată, extras de cont sau alt document probator al plății.

(3) Asigurații/contractanții pun la dispoziția asiguratorului sau îl sprijină pe acesta în obținerea de la instituțiile medicale/organele abilitate a documentelor sau informațiilor necesare soluționării cererilor de despăgubire.

(4) Asiguratul/contractantul informează asiguratorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asigurători, atât la încheierea poliței, cât și pe parcursul executării acesteia.

## **CAPITOLUL VI**

### **Sanțiuni**

#### **Art. 22. – Contravenții și sancțiuni aplicabile asiguratorilor și altor distribuitori de asigurări**

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea de către asigurători și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a prevederilor referitoare la încheierea contractului prevăzute la art. 4 alin. (1);

b) nerespectarea de către asigurători și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a prevederilor referitoare la contractul de asigurare de malpraxis prevăzute la art. 6 alin. (1) și art. 13;

c) nerespectarea de către asigurători și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a prevederilor referitoare la acordarea despăgubirilor prevăzute la art. 7 alin. (3), (4), (5), (11) – (13), art. 9 alin. (5), art. 10 și 17;

d) nerespectarea de către asigurători și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a obligațiilor privind restituirea primelor prevăzute la art. 9 alin. (2);

e) nerespectarea de către distribuitori și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a obligațiilor privind notificarea asiguratului sau contractantului prevăzute la art.18.

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează, după caz, astfel:

a) faptele asiguratorilor prevăzute la alin. (1), lit. a) - d), cu avertisment scris sau prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la ... lei, la ... lei

b) faptele persoanelor din conducerea asiguratorilor, prevăzute la alin. (1), lit. a) - d) cu avertisment scris sau cu amendă de la ... lei la ... lei;

c) faptele distribuitorilor prevăzute la alin. (1), lit. e) cu avertisment scris sau cu amendă de la ... lei la ... lei;

d) faptele persoanelor din conducerea distribuitorilor prevăzute la alin. (1), lit.e) cu avertisment scris sau amendă de la ... lei la ... lei.

(3) Pe lângă sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2), în funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica asiguratorilor următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității de asigurare pentru asigurarea obligatorie de malpraxis;

b) retragerea autorizației de funcționare.

(4) Pe lângă sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (2), în funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica conducerii asiguratorilor una sau ambele dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) retragerea aprobării acordate de A.S.F.;

b) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între unu și cinci ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta.

(5) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către structurile de specialitate din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (1) - (4) se realizează de către Consiliul A.S.F., în condițiile art. 21<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Cuantumul amenzilor menționate la alin. (2) se actualizează prin reglementări proprii ale A.S.F.

(8) În cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1), persoanele sancționate achită amenda contravențională în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării de către A.S.F. a deciziei de sancționare, prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(9) A.S.F. publică măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (3) și (4) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(10) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(11) Dispozițiile privind regulile de procedură în ceea ce privește constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor și căile de atac prevăzute la art. 163 alin. (11), (12), (15), (16) și (18<sup>1</sup>) - (19) și la art. 165 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a –d), iar prevederile art. 28 alin. (13), (15) – (17), (19), (20) și (23) – (26) și ale art. 31 alin. (2), (3) și (4) lit. a) din Legea nr. 236/2018, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. e).

### **Art. 23. - Sancțiuni aplicabile personalului medical**

Nerespectarea de către personalul medical definit la art. 2 pct. 16 a obligației de încheiere a contractului de malpraxis se sancționează disciplinar în conformitate cu Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

## **CAPITOLUL VII**

### **Dispoziții tranzitorii și finale**

#### **Art. 24. – Dispoziții tranzitorii**

- (1) Prevederile prezentei legi, se aplică doar contractelor de asigurare de malpraxis încheiate ulterior intrării în vigoare a prezentei legi.
- (2) În termen de cel mult 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se vor publica pe site-urile organismelor profesionale informațiile privind polița de malpraxis a fiecărui cadru medical din ultimii 3 ani. (asiguratorul și valabilitatea poliței)
- (3) Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cu Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

#### **Art. 25. – Adaptare legislativă și abrogare**

Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la prevederile referitoare la asigurarea de malpraxis din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

#### **Art. 24. – Intrarea în vigoare**

Prezenta lege intră în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.